

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

6. Nihil exemplis probari, ex antiquo Testamento petitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

apertam mentem Concilij? istæ enim Concilij voces: *Custodia, Guardia, Advocationis Titulus, fructus, reditus provenientes vacationis tempore*, nimis clarè ostendunt, Concilium loqui de Regalia, prout modò de illa quæstio vertitur. Ipsi Episcopi Gallicani Parisijs jussu Regio congregati (nam hoc quoque ad Libertatem Gallicanæ Ecclesiæ pertinet, ut ad Regium mandatum Episcopi Galliæ compareant, dispareantque, atque ut in theatris fieri solet, sibilo Principis scenam ac faciem mutant) in epistola anno 1682. Februario mense data ad Innocentium XI. Pontificem Maximum fatentur Concilium Lugdunense de Regalia in nostro sensu loqui: *Si jus illud, inquit, quod Regaliam dicimus, aut fidei fundamentis, aut morum Regulis esset adversum; non illud sacrum Lugdunense Concilium suâ auctoritate firmasset.* Et in processu verbali eorum Antistitum cum priori anno 1681. æquè Parisijs convenissent: *C'est sur ce principe, que le second Concile de Lyon ayant toleré l'usage de la Regale dans le lieu, ou elle estoit pour lors établie, & défendu en meme temps de l'etendre d'avantage. Secundo. Alij, inquit, censent restrictionem Concilij non spectare Regem Christianissimum, sed Duces, aut alios viros Nobiles, qui jus illud usurpabant, ut colligitur ex Guillelmo Durando, commentarij in Concilium Lugdunense, cujus unus ex Patribus fuit, &c.* At Durandus testis oculus expressè testatur eam restrictionem ad Reges pertinere, sic enim ait in Verbo: *Regalia: Nota quòd Regalia hinc vocantur jura Regia in quibusdam Ecclesijs competentia.* Et infra: *Quancùmque Dignitatis, sive Regia, sive Comitiva, vel cujuscùmque alterius sit (de Mandatis Princip. lib. 1. quæ reatus hominum honorem excludit lib. 1. cap. ut Senatus, &c.* Et ipsa Concilij verba) *quancùmque Dignitatis honore præfulgeat, id satis indicant.*

Hi sunt loci communes P. Alexandri, quibus Regaliæ patrocinatur vid: exempla apertè iniqua, quæstiones omnino alienæ, & nihil ad rem pertinentes, interpretationes extortæ, pueriles, ipsique auctori erubescendæ. Sed alia quoque videamus, quæ speciali responso indigent, ne videantur silentio probata.

VI. *Opponit 1. Artic. 1. §. 3.* Legimus in veteri Testamento Reges deficiente Sacerdote sanctos esse ministerio Pontificis etiam ad præficiendos Ministros, ut de Davide legimus 1. Paralip. cap. 24. & Salomone 3. Reg. cap. 1. & Juda Machabæo in libris Machabæorum, & est textus Isidori in cap. Cleros d. 21.

Respondit ad hanc objectionem jam dudum Gelasius Primus Pontifex

Pontifex Max: in libro de Anathemate: *Fuerint hac ante adventum Christi, ut quidem figurabatur, adhuc tamen in carnalibus actionibus constituti pariter Reges existerent, & pariter Sacerdotes; sed cum ad verum ventum est, Regem eundemq, Pontificem, ultra nec Imperator Pontificis sibi nomen, nec Pontifex Regale fastigium sibi vindicavit.* Si exemplo antiqui Testamenti argumentari licet, sequeretur Reges, imò quoslibet Patres-Familias Ecclesias consecrare, ac etiam Sacrificium offerre posse, id enim legitur sæpe in veteri Testamento factum esse, quàm hoc absurdum? nunc verò postquam longè alia ratio est novi & antiqui Testamenti: postquam Christus Pontificatum, Sacerdotia, & Ecclesiam instituit: postquam iussit Ecclesiam audiri: postquam Ecclesia Laicis prohibuit, ne se immiscerent officijs Sacerdotum: quàm rogo præposterus ordo est, exempla antiqui Testamenti perquirere, & non potiùs leges Evangelij ac Decreta Ecclesiæ? num ergo Filij Synagogæ sumus, ut ex hujus exemplis, & non Ecclesiæ vivamus? magnum enim verò Regis Christianissimi decus, si Judæorum mores imiterur. Sed & in ipso antiquo Testamento, ubi legitur Reges usurpasse vacantium Sacerdotiorum proventus? nihil ergo hoc argumentum concludit.

VII. *Opponit 2. Artic. 1. §. 3. In traditione rei suæ potest quilibet apponere pactum quod vult, etiam in spiritualibus. Textus & Glossa in cap. Eleutherius 18. q. 2. Reges ergo Christianissimi cum Ecclesias fundarunt, poterant sibi fructus vacantium Ecclesiarum reservare. Nec requiritur, ut Reges hoc jus sibi expressè reservent, præsumuntur enim reservasse, & sufficit ostendere, quòd Rex fuit dator Ecclesiæ, ad hoc sibi jus consequendum. cap. significavit. de testibus. Et ibi Abbas cap. Dilectus 3. de Prabend. & Glossa notabilis in cap. si quis Basilicam. de consecrat. d. 1.*

¶. Supponit hæc ratio omnes Galliæ Ecclesias à Regibus fundatas, & dotatas esse; id verò apertè falsum est, cum sint quàm plurimæ aut à privatis fundatæ, dotatæque, aut solis decimis & oblationibus auctæ: idque præsertim verum est in Provincijs recentibus victorijs Galliæ adjunctis. Et si hæc Regula vera est, sequetur omnibus Patronis Regaliam convenire, quod Galli utique nunquam concedent. Præsumuntur quidem Patroni jus præsentandi sibi reservasse (id enim plerùmque fieri solet, & Jura

Gallia
indicata
G II
230